

aldaar, reg. 11 v. b., staat: nu zegt nu; lees: nu zegt verder;
 aldaar, reg. 14 v. b., achter „kerkgenootschap” een komma te plaatsen;
 aldaar, reg. 29 v. b., moet „door” vervallen;
 aldaar, reg. 30 v. b., moet „er” vervallen;
 aldaar, reg. 30 v. b., staat: inadmovibiles; lees: inadmovibiles;
 aldaar, reg. 31 v. b., staat: ontslagen; lees: ontslagen, enz. enz.
 aldaar, reg. 36 v. b., staat: moeten; lees: kunnen;
 aldaar, kol. 2, reg. 30 v. b., staat: maar; lees: en;
 aldaar, reg. 22 v. o., staat: dan ware het nog; lees: dan ware het nog zoowat;
 aldaar, reg. 19 v. o., staat: de Remonstranten; lees: de Contra-remonstranten;
 bladz. 473, kol. 1, reg. 10 v. b., staat: H. de Beaufort; lees: W. H. de Beaufort;
 aldaar, reg. 34 v. b., staat: kerk en de Jansenisten; lees: kerk en die der Jansenisten;
 aldaar, reg. 35 v. o., moet „een” vervallen;
 aldaar, reg. 34 v. o., staat: Ministerie; lees: Ministeriën;
 aldaar, reg. 28 v. o., staat: apart; lees: afzonderlijk;
 aldaar, reg. 18 v. o., staat: gymnasia; lees: seminaria;
 aldaar, reg. 14 v. o., staat: 1825; lees: 1824;
 aldaar, reg. 11 v. o., staat: III; lees: I;
 aldaar, kol. 2, reg. 1 v. b., staat: concordaat ze doen; lees: concordaat. De Heeren;
 bladz. 474, kol. 1, reg. 7 v. b., staat: Mijne Heeren, der; lees: Mijne Heeren, als;
 aldaar, reg. 30 v. b., staat: erkent; lees: ook omtrent;
 aldaar, reg. 26 v. o., staat: Ja; lees: Maar;
 aldaar, reg. 19 v. o., moet „door” vervallen;
 aldaar, reg. 13 v. o., staat: het; lees: het gansche;
 aldaar, reg. 12 v. o., staat: leden; lees: leven;
 aldaar, kol. 2, reg. 24 v. b., staat: kerk; lees: Staat;
 aldaar, reg. 16 v. o., staat: arbeiders er; lees: arbeiders en vele werkgevers er;
 aldaar, reg. 1 v. o., staat: van; lees: aan;
 bladz. 475, kol. 1, reg. 16 v. b., staat: elders wordt; lees: elders binnenshuis zal worden;
 aldaar, reg. 34 v. b., moeten vervallen de woorden: om het aan te nemen.

In de redevoering van den heer *Hovy*; bladz. 508, kol. 2, laatsten regel, staat: volkomen; lees: welkome.

N^o. 116.

(104)

Afdeling

INVOERRECHTEN EN ACCIJZEN.

Tijdelijke voorziening ten aanzien van het invoerrecht voor sukade, geconfijte gember en geconfijte citroen- en oranjeschillen.

’s GRAVENHAGE, den 5 Juli 1907.

Ingevolge de toezegging gedaan aan het slot der Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs nopens het ontwerp van wet, houdende eene tijdelijke voorziening ten aanzien van het invoerrecht voor sukade, geconfijte gember en geconfijte citroen- en oranjeschillen (Gedrukte Stukken, 1906—1907, N^o. 97a), heb ik de eer U Hoogwelgeboren het volgende mede te deelen.

Voor de sedert 1 Augustus 1906 ingevoerde partijen sukade, geconfijte gember en geconfijte citroen- en oranjeschillen, welke

Den Heer Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

volgens het beweren der aangevers vóór dien datum waren gekocht, is zekerheid gesteld voor het invoerrecht verschuldigd volgens het Koninklijk besluit van 2 Juli 1906 (*Staatsblad* n^o. 160). Het totaal der tot 15 Juni jl. gestelde zekerheid bedraagt f 98 490,33.

Van dit bedrag zou, indien alle verzoeken voor inwilliging vatbaar mochten blijken, f 14 217,19 aan invoerrecht moeten worden verantwoord en f 84 273,14 oningevorderd blijven.

De Minister van Financiën,

DE MEESTER.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet tot:

1^o. beschikbaarstelling van gelden, wegens door het Departement van Oorlog gedane verstrekkingen, voor den dienst van 1907 (239);

2^o. wijziging en verhooging van het IIIde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1907 (231).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 3 Juli 1907.

FRANSSEN.

VAN LAMSWEERDE.

VAN DER DOES DE WILLEBOIS.

VAN BEYMA.

DOJES.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet:

1^o. tot aanvulling en verhooging van het IVde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1906 (228);

2^o. tot naturalisatie van J. COLENBRANDER, A. F. ARBROSCHER, J. H. WESSELS, H. H. A. LANGE, F. A. M. KNAGGE en L. NETSCHER (234);

3^o. tot naturalisatie van H. RENNINGS, H. F. W. RITTER, A. DE NIJS, E. KRATZ, L. E. STRAUSS, J. G. MAASS, F. A. BRÖRING, Th. N. DRÖGE, J. H. Th. DRÖGE, Th. H. VAN KÖEVEDEN, J. H. K. RITTER en H. VAN DER LINDE (248);

4^o. tot goedkeuring van eene overeenkomst tot ruiling van gebouwen en erven tusschen den Staat der Nederlanden en de gemeente Schiedam (226);

5^o. tot nadere wijziging van de wet van 25 December 1878 (*Staatsblad* n^o. 222), houdende regeling der voorwaarden tot verkrijging der bevoegdheid van arts, tandmeester, apotheker, vroedvrouw en apothekersbediende (152);

6^o. houdende verklaring van het algemeen nut der onteigening van eigendommen in de gemeenten Laren en Markelo, noodig voor de verbetering van de Bolksbeek (236);

7^o. tot wijziging der wet van 28 Mei 1901 (*Staatsblad* n^o. 139) houdende regeling betreffende de toelating als schipper op koopvaardijzschepen en het aan boord daarvan in dienst hebben van stuurlieden en machinisten, zooals die is gewijzigd bij de wet van 14 Juli 1904 (*Staatsblad* n^o. 156) (128);

8°. tot goedkeuring van den onderhandschen verkoop van domeingrond onder Prinsenhage aan L. Das, hotelhouder aldaar (216);

9°. tot verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1906 (238);

10°. tot vaststelling van het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten voor Curaçao over het jaar 1902 (218).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 3 Juli 1907.

VAN VELZEN.

VON FISENNE.

HEERKENS.

VAN WATERSHOOT VAN DER GRACHT.

VAN LEEUWEN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het ontwerp van wet tot nadere vaststelling van het VIIIste hoofdstuk der Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1907. (240)

Het afdeelingsonderzoek van dit ontwerp van wet heeft aanleiding gegeven tot de navolgende beschouwingen.

§ 1. Het optreden van den Minister had algemeen een gunstigen indruk gemaakt. Vooral ook de houding, die deze bewindsman tegenover de anti-militaristische en anti-krijgstuchtelijke propaganda had aangenomen, vond bij vele leden goedkeuring.

Men sprak het vertrouwen uit, dat het beleid van den Minister zich zoude kenmerken door bedachtzaam overleg en een ernstig streven naar medewerking met de Staten-Generaal.

§ 2. Van het standpunt uitgaande, dat in het algemeen de thans voorgelegde begrooting meer als eene credietwet moest worden behandeld, wenschte men nu niet in bijzonderheden te treden, maar eene meer omvangrijke behandeling te verschuiven tot de begrooting van het aanstaande dienstjaar. Daarbij werd door eenige leden nitdrukkelijk verklaard, dat zij den Minister tijd wiiden laten om zijne plannen te ontwikkelen en dan ook geene opmerkingen wenschten te maken over datgene, waarover de Minister niet spreekt, in het bijzonder ook niet over het blijvend gedeelte.

§ 3. Intusschen werden enkele punten meer in het bijzonder ter sprake gebracht.

In de eerste plaats de hoogere bevelvoering.

Enkele leden hadden, ofschoon het gevoelen van den Minister in deze toegedaan, een formeel bezwaar er tegen, dat deze gewichtige aangelegenheid niet bij afzonderlijk voorstel, maar bij de begrooting was voorgedragen, waardoor de Eerste Kamer niet meer geheel vrij was in de beoordeeling van de zaak.

Overigens juichte men vrij algemeen de voorgenomen regeling van de legeraanvoering toe. Men achtte het een uitnemende maatregel, dat de bevelhebber van het veldleger reeds in vrede tijd benoemd is, opdat deze functionaris zich in zijne betrekking kunne inwerken, zijne onderbevelhebbers leere kennen en een goed overzicht hebbe van de hem toevertrouwde strijdkrachten, waartoe geen gelegenheid is bij mobilisatie of bij het uitbreken van oorlog, wanneer er zooveel te doen is en het nemen van de juiste beschikkingen soms in enkele uren moet geschieden.

Eenige leden waren van het nut van dezen maatregel zoo zeer overtuigd, dat zij zich afvroegen, waarom hij niet eerder was genomen en er zoo langen tijd gewacht was, alvorens hij werd voorgesteld.

Bezwaren aan die benoeming in vrede tijd verbonden, werden echter niet verzwegen. Zoo mag de bevelhebber niet te oud zijn, wanneer hij in oorlogstijd zal moeten handelen. Wordt hij benoemd in de kracht van zijn leven en wordt de oorlog ons voor langen tijd bespaard, dan zal hij te oud zijn als er oorlog uitbreekt. Eenmaal als bevelhebber aangewezen zal hij niet verwijderd kunnen worden, wanneer hij niet meer in staat is zijne functiën te vervullen. Hierin zoude voorzien kunnen worden door het stellen van een leeftijdsgrens, wat echter door eenige leden werd afgekeurd, die dit de triomf van de middelmatigheid noemden. Bovendien was een leeftijdsgrens voor ontslag hier niet wensche-lijk, waar eene buitengewone bekwaamheid vereischt wordt. De Regeering dient, zeiden zij, den moed te hebben om op te treden en een ander te benoemen als zij dit noodig acht, terwijl van MOLTKE en vele anderen bewezen, dat ook oude generaals nog uitstekend voor hunne taak kunnen berekend zijn.

Ook werd gevraagd, of er niet een imperium in imperio zoude in het leven worden geroepen. Waar een bevelhebber zich zijne denkbeelden vormt over de inrichting van het veldleger en de verschillende wapens, hoe zal hij dan staan ten opzichte van de Ministers, die daarover hunne eigen denkbeelden hebben? Hierop werd geantwoord, dat het aanwezig zijn van dien legeraanvoerder bevorderlijk zoude zijn aan de continuïteit. Hij kan zijne bezwaren uiten tegen eene legerorganisatie, zooals de Minister die zoude verlangen, maar strijdt die te zeer tegen zijne inzichten dan zoude hij zijn ontslag kunnen nemen.

Intusschen waren eenige leden onder hen, die met den maatregel zeer waren ingenomen, van oordeel, dat de goede werking er van zoude afhangen van de te geven voorschriften. De aanvoering van het veldleger behoorde in ieder geval niet in handen van iemand, wiens positie van politieke omstandigheden afhankelijk was. De instructies voor den bevelhebber van het veldleger, voor den chef van den staf, de stellingcommandanten enz., behoorden hen onafhankelijk te maken van wisselingen in de politiek, zoodat deze leden het wenschelijk achtten die instructies zoo mogelijk bij de wet vast te stellen. Daardoor zoude voorkomen worden, dat, wat het eene oogenblik wordt opgebouwd, het andere oogenblik door verandering in politiek wordt afgebroken.

Enkele andere leden achtten het niet wenschelijk, dat de betrekkingen van inspecteurs van de infanterie en van de artillerie zouden worden opgeheven. Zij waren er daarom mede ingenomen, dat de Minister voorloopig de uitvoering van zijne voornemens te dezen opzichte had uitgesteld.

Van andere zijde juichte men ook deze voornemens van den Minister toe; men meende dat het beter was deze inspecties af te schaffen en de functiën op te dragen aan de chefs der afdeelingen, waardoor eene aanzienlijke besparing van kosten zoude bereikt worden, ook door de daaruit volgende vermindering van het aantal luitenant-generaals.

Er werd nog opgemerkt van de zijde der eerst aan het woord zijnde leden, dat de Minister zelf had erkend (*Handelingen Tweede Kamer*, bladz. 2148), dat de afschaffing van de betrekking van inspecteur der infanterie ook hare bezwaren heeft. Zij meenden, dat de chefs der afdeelingen geenszins de gewenschte krachten waren voor het uitoefenen der inspectie, omdat zij meer bureelambtenaar dan militair waren. Toegegeven werd, dat in het algemeen aan het Departement van Oorlog moeten gedetacheerd zijn militairen en niet, behalve voor de zaken van milite en landweer, burger personen.

Dat de Minister de oprichting van kaderscholen voor eenigen tijd had uitgesteld, vond van verschillende zijden goedkeuring.

Gevraagd werd, of de Minister de concentratie van de kaders, gelijk die geschied is, in principe wenschelijk acht.

§ 4. Ingenomenheid werd door eenige leden nitgesproken met de verschillende wijzigingen in het korps officieren, door den Minister in uitzicht gesteld. Door de vermindering van het aantal opperofficieren, door de inkrimping van het aantal luitenanten en de verbetering hunner financieele vooruitzichten, door de soldijverhooging der onderofficieren, zal aan het geheele kader eene concentratie worden gegeven, welke, als men let op de goede elementen die het bevat, liefde voor den dienst zal bevestigen en het nuttig effect van hun toewijding vergrooten,